

AlcM).

EMIR, de l'àrab *'umîr* 'cap, comandant, el qui mana', derivat de *'amar* 'manar'. □ 1.ª doc.: historiadors del S. XIX (manca encara en Lab.).

DERIV.: *Emirat* [id.].

CPT.: *Miramamolí* o *miramomelí* o *miramolí* i variants anàlogues [Ss. XIII-XIV, en les tres grans cròniques, etc.], de l'àrab *'amîr al-mu'minîn* 'el comanador dels creients', format amb el plural d'un dels participis de *'aman* 'creure, tenir la fe'. Cf. *ALMIRALL*.

Emissari, *emissió*, *emissiu*, *emissivitat*, *emissor*, V. *emetre* (METRE) *Emmacada*, *emmacador*, *emmacar*, V. *mac* *Emmadeixat*, V. *madeixa* *Emmadissat*, V. *madis* (MÀTERIA) *Emmadroc*, derivat de *madroc*, forma cat. corresponent al cast. *almodrote*, etc. (veg. DCEC, DECH) *Emmaduixar*, V. *maduixar* *Emmagatzemar*, -*matge*, V. *magatzem* *Emmagicat*, V. *màgic* *Emmagriment*, *emmagrir*, -*grit*, V. *magre* *Emmainadat*, V. *mainada* *Emmairegassat*, V. *mare* *Emmaixquerar*, V. *màscara* *Emmalaltir*, V. *malalt* *Emmalanyat*, derivat parasintètic de *mal any* (MAL) *Emmalèiment*, *emmaleir*, V. *maleir* (BENEIR) *Emmalesat*, V. *malesa* (MAL) *Emmalicar*, *emmaliciada*, *emmaliciar*, *emmalignar*, *emmalir*, V. *mal* *Emmall*, *emmallar*, *emmallat*, V. *malla* *Emmalurar*, -*lurir*, V. *malura* (MAL) *Emmandrir*, V. *mandra*

Emmanduixar, probablement derivat de *manta*, si bé potser contaminat per *maduixa* (fruit delicat que cal embalar amb gran cura); altrament no tenim dades d'això sinó a través de la grollera descurança de Griera, i especialment cal malfiar-se de la variant *emmaduixar* (potser mer error de còpia d'aqueix negligent lexicògraf).

Emmanegament, *emmanegar*, V. *mà nec* *Emmanegar*, V. *mangra* *Emmanigar*, *emmanillar*, V. *mà* *Emmanisar*, V. *manisa* 'rajola' (del nom de Manises, on les fan) *Emmanlleu*, *emmanllevar*, V. *manllevar* *Emmantar*, *emmantellar*, *emmantellinar*, V. *manta* *Emmanyaguït*, V. *manyac* *Emmanyocat*, V. *manyoc* (ANYOC)

Emmaragada, *emmaragar*: no és més que una mala pronúncia de *amargar* (AMARG), si bé amb influència de *emmarar-se* i *emmaregar-se* 'endinsar-se en mar tempestejada'.

Emmarament, V. *mare* *Emmaranyat*, castellanisme, V. DCEC (MARAÑA) *Emmarar*, V. *mar* i *mare* *Emmarcar*, *emmarcament*, V. *marc* (MARCA)

Emmarcir: no hi ha tal variant, car el text del *Cartoixà* es deu haver de puntuar i d'analitzar així: «perquè, en repòs ocios, yo no me'n *marcexca*», etc. (en INDE 'pel fet d'estar en --').

Emmaregat, V. *mar* i *mare* *Emmaresar* (-*essar* sembla err. tip. en el Dfa.), V. *marès* *Emmargat*, V. *marga* *Emmargenador*, *emmargenar*, V. *marge* *Emmaridar*, V. *marit* *Emmarinar*: definició suspecta i font suspecta en tots dos articles d'AlcM *Emmarunar*, -*anir*, V. *marrà* *Emmascara*, *emmascarada*, V.

mascara *Emmascarar*, V. *màscara* i *mascara* *Emmascarillar*, V. *mascara* *Emmassillar*, *emmassissar*, V. *massa* *Emmastigar*, V. *màstic* *Emmatat*, *emmatassat*, +*emmatissat*, *emmatollat*, V. *mata* *Emmatucament*, *emmatxucar*, V. *matxucar* *Emmelador*, *emmelament*, V. *mel* *Emmelangir*, V. *melangia* *Emmelament*, *emmelar*, V. *mel* *Emmelsament*, *emmelsat*, V. *mèlsa* *Emmenagog*, V. *menopàusia* *Emmenar*, V. *menar* *Emmendar*, V. *esmenar*

EMMENDORI, fer ~, 'fer enveja, fer ontes', terme pagesívol de la Serra mallorquina (Perpinyent o Puigpinyent, AlcM): com que no hi ha connexió semàntica amb EMENDARE 'esmenar' (ni tampoc s'explícara bé a base d'aquest, ni d'*amenar/emmenar*, la -nd- ni el sufix) sospito supervivència morisco-mossàrab de INVIDIARE ('envejar'), pron. pels arabitats primer *embedjûri*, simplificat *embedârri (amb el timbre velar propi del fatha àrabic davant r),¹ amb propagació de la nasal (*embend-*) i ultracorrecció de la MB mossàrab pels reconquistadors cristians.

¹ Cf. civ. *emmorinat* 'marejat'.

+*Emmenucar*, potser encreuament de *emmenutar* (derivat de *menut*) o *esmenussar*, amb *pellucar*.

Era ja conegut com a ross. per Alart (que ho escriví així en l'InvLC però deixant en blanc la definició). El Sr. Joan Marty, d'Illa de Tet, em diu que *emmenucar la llana* vol dir «anar-la embolcallant amb més llana, a mesura que es forma la madeixa» (1967) i suggereix que sigui derivat d'un *manoc per *manyoc*: idea raonable si bé és estrany, llavors, que Alart vagi escriure-ho amb *u* i no *o*, car en tal cas tindria *o* en les formes del present, fins en rossellonès.

Emmerdada, *emmerdador*, *emmerdar*, *emmerdega(ssa)r*, *emmerdissar*, V. *merda* *Emmerletar*, -*etat*, V. *merlet* *Emmesclar*, *emmescluit* (= *emmiscuir*, Somni JJoan, v. 436), V. *mesclar* *Emmessament*, *emmessar*, V. *messes* *Emmetllat*, V. *ametlla* *Emmetrop*, *emmetropia*, *emmetròpic*, V. *miop* *Emmetxar*, V. *metxa* *Emmetzinador*, *emmetzinament*, *emmetzinar*, V. *metzina* (METGE)

Emmidonada, *emmidonament*, *emmidonar*, -*onat*, *emmidonatge*, V. *midó* *Emmigranyar*, *emmigranyat*, V. *migranya* *Emmirallament*, *emmirallar*, V. *mirall* (MIRAR) *Emmiscuir*, V. *mesclar* (cf. DCEC, *inmiscuirse*) *Emmixonar*, 'embriagar', format de *mix* 'gat', com *engatar* *Emmodorral*, *emmodorral*, -*iment*, V. *modorro* *Emmoixar*, V. *moix* +*Emmolinar*, V. *molldre* *Emmolsar*, *emmolsat*, V. *molsa* *Emmollir*, V. *moll* *Emmonyada*, V. *monyó*, DCEC (MONO) *Emmoradir*, V. *móra* *Emmorbar*, V. *morbós* *Emmorcada*, *emmorcar*, V. *morca* *Emmordassament*, *emmordassar*, *emmordit*, V. *mordassa* (MORDRE) *Emmorenidor*, *emmoreniment*, *emmorenir*, -*nit*, V. *moreno* (no ha existit pròpiament la xocant ultracorrecció *morè*, preconitzada per alguns, i desgraciadament no rebutjada pel Dfa., però mai usada per documents ni escriptors respectuosos de la llengua: Verdaguier, Lab.,